

OKRESNÁ PROKURATÚRA MARTIN
Vajanského nám. 1, 036 80 Martin 1

Číslo: 2 Pv 28/22/5506-26
EEČ: 2-40-153-2023

Martin 24.02.2023

U Z N E S E N I E

Trestná vec: obv. XXXXX

Trestný čin: prečin: usmrtenie podľa § 149 odsek 1 Trestného zákona

Rozhodol: prokurátorka Okresnej prokuratúry Martin

Podľa § 215 odsek 1 písmeno b Trestného poriadku **zastavujem** trestné stíhanie obvineného:

XXXXX

dátum narodenia: XXXXX

miesto narodenia: XXXXX

rodné priezvisko: XXXXX

XXXXX: XXXXX

adresa na doručovanie písomností: XXXXX

povolanie: dispečer

väzba: nie

ktorý je trestne stíhaný pre trestný čin:

- prečin: usmrtenie podľa § 149 odsek 1 Trestného zákona štádium: dokonaný trestný čin

forma trestnej súčinnosti: jeden páchatel' vo veci

na tom skutkovom základe, že:

dňa XXXXX v čase približne o XXXXX hod. viedol, osobné motorové vozidlo značky XXXXX s evidenčným číslom XXXXX, po ceste I/65 v smere od XXXXX, pričom keď sa nachádzal v km: 111,100, narazil ľavou prednou časťou vozidla do pravého boku chodkyne XXXXX, nar. XXXXX, trvale bytom XXXXX, XXXXX XXXXX, ktorá v tom čase pod vplyvom alkoholu, napriek približujúcemu sa vozidlu, prechádzala cez vozovku z pohľadu vodiča z ľavej strany na pravú stranu, pričom pri prechádzaní cez cestu viedla na vôdzke psa, následkom čoho došlo k zraneniam chodkyne nezlučiteľnými s jej životom, ktorým na mieste podľahla,

lebo tento skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Odôvodnenie:

Vyšetrovateľ PZ uznesením ČVS: XXXXX zo dňa 02. 01. 2022 postupom

podľa § 199 ods.1 Trestného poriadku začala trestné stíhanie pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona.

Následne vyšetrovateľ PZ uznesením XXXXX zo dňa 11. 04. 2022 postupom podľa § 206 ods.1 Trestného poriadku vzniesol obvinenie XXXXX, nar. XXXXX pre prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1, 2 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. h) Trestného zákona.

V priebehu prípravného konania v zmysle vykonaného dokazovania vyšetrovateľ PZ na základe pokynu dozorujúcej prokurátorky zmenil právne posúdenie skutku na prečin usmrtenia podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona, o čom upovedomil oprávnené osoby.

Po vykonaní všetkých potrebných úkonov za účelom objasnenia skutkového stavu veci, vyšetrovateľ PZ v rámci prípravného konania predložil spisový materiál na Okresnú prokuratúru Martine s návrhom na konečné rozhodnutie vo veci.

Po preskúmaní návrhu, ako aj na vec sa vzťahujúceho spisového materiálu som dospela k záveru, že trestné stíhanie vedené proti obvinenému je potrebné zastaviť, nakoľko predmetný skutok nie je trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

Dokazovanie bolo vykonané v dostatočnom rozsahu, pričom bol zistený nasledovný skutkový stav:

Obvinený XXXXX k veci uviedol, že „dňa 02.01.2022 v doobedňajších hodinách spolu s manželkou XXXXX cestovali ich vozidlom XXXXX, ev.č. XXXXX zo XXXXX, kde bývajú na skialp do lyžiarskeho strediska Martinky. Po prejdení okolo ČS Slovnaft, po napojení sa na cestu I/65 a po prejdení stúpajúcej a potom klesajúcej pravotočivej zátačky v XXXXX, mu prudko do cesty vběhol pes, na čo manželka zdesene vykričla, „brzdi pes“. Zaregistroval ho pred stredovou deliacou čiarou, v protismernom jazdnom pruhu, bežiacého z jeho pohľadu zľava doprava. Auto viedol v tom čase vo svojom jazdnom pruhu. Reagoval na to brzdením, pribrzdil. V tom zaregistroval doslova bežiacu osobu s natiahnutou rukou vpredu, na ktorú reagoval plným zošliapnutím brzdového pedálu a stočením riadenia vozidla doprava (intuitívne sa prikrčil pred nárazom). Predpokladaný stret s chodcom bol v strede jeho jazdného pruhu, ľavou prednou časťou vozidla, v tom čase už bol v uhýbacom manévri. Po náraze sa rozbilo predné sklo, prestal vidieť dopredu a nakoľko reflexne tušil, že by mohol vyletieť z cesty, mierne prerušil brzdenie a riadenie mierne vyrovnal a dobrzdil vozidlo. Vybehol z auta a bežal k ležiacemu chodcovi na ľavom okraji cesty protismerného jazdného pruhu. Po príchode zistil, že sa jedná o staršiu pani, skúšal jej tep a v tom sa tam už zhluklo viacej ľudí. Následne prišli požiarnici. Obvinený tiež uviedol, že v čase dopravnej nehody boli rozhľadové pomery dobré a bolo polooblačno, cesta bola mokrá. Počas jazdy s manželkou počas komunikovali iba niečo o horách, ale krátko. Ich komunikácia prebehla niekde pri ČS Slovnaft. Na úseku po odbočení na cestu I/65, resp. pri prejazde pravotočivej zákruty na miernom stúpaní išiel do 90 km/h. Po prejazde tejto pravotočivej zákruty registroval prázdnu mokrá cestu s pekným počasím, potom sa na ceste objavil bežiaci pes, bolo to asi 1 meter pred stredovou deliacou čiarou, v smere zľava

doprava. Toho psa pred vozidlom zaregistroval tak od 50 do 70 metrov. Uvoľnil plynový pedál, za sledovania pohybu psa pribrzdil, aby pes stihol prejsť, zhruba, keď bol pes už za stredom jeho jazdnom pruhu, v tom uvidel chodca, ako sa rúti smerom na neho, z ľavej strany. Na otázku vyšetrovateľa, že podľa znaleckého posudku znalca z odboru doprava cestná, sa v čase, kedy prvýkrát spozoroval psa, musela chodkyňa už nachádzať na ceste v priestore, kedy už bolo možné ju rozpoznať, uviedol, že on ju nevidel, jeho pozornosť zaujal pes, na ktorého reagoval. Jeho pozornosť pútal prebehujúci pes, ktorý bol v tom čase už za polovičkou jeho jazdného pruhu, vtedy spozoroval rútiaceho sa chodca s predpaženou rukou. K zrážke s chodcom došlo podľa neho, keď bola mierne predklonená, trvá na tom, že chodkyňa v čase pred stretom s vozidlom bežala. Jeho auto bolo určite vo svojom pravom jazdnom pruhu v pravej časti, to bolo už v čase uhýbacieho manévru, chodkyňa sa nachádzala v strede jeho jazdného pruhu. Utekajúcu osobu na vozovke zaregistroval tak 20-25 metrov zošliapnutím brzdového pedálu naplno, spolu s uhýbacím manévrom a jeho miernym prikrčením. Nemala nič výrazné na sebe, skôr šedivé oblečenie. Čo sa týka toho psa, bol to malý pes do 10 kg, asi šedej farby. Po náraze bol pravými kolesami mimo krajnicu. Tesne pred stretom, resp. počas stretu neregistrovali medzi natiahnutou rukou siluety osoby a psom vodičko. Chcel by ešte uviesť k tomu psovi, že zať nebohej, ktorý prišiel na miesto nehody mu povedal, že pes je neovládateľný, vôbec nepočúva a vie aj potiahnuť. V minulom výsluchu uviedol, že vzniknutá škoda na jeho vozidle bola uvedená 3.000,- Eur, skutočná cena bola poisťovňou vyčíslená na sumu 6.500,- Eur, ktorá mu bola vyplatená z havarijného poistenia vozidla.“

XXXXX k veci uviedla, že skutočnosti čo uviedla v predchádzajúcej výpovedi sú prevdivé a zároveň uviedla, že „dňa 02.01.2022 v doobedňajších hodinách spolu s manželom XXXXX cestovala vozidlom XXXXX ev. č. XXXXX, z adresy trvalého bydliska v XXXXX, do lyžiarskeho strediska Martinky. Vozidlo viedol manžel, ona sedela vedľa neho na mieste spolujazdca. Vyrazili zo XXXXX, išli cez XXXXX a napojili sa na cestu I/65, pri čerpacej stanici Slovnaft. Čo si pamätá, bol tam kopec a pravotočivá zatáčka, po odbočení auta idúceho pred nimi na ČS Slovnaft zostala pred nimi voľná cesta, predmetnú zákrutu lemovali zvodidlá po oboch stranách. Prechádzali tou zákrutou, cesta sa začala vyrovnávať a klesala, pred nimi na horizonte videla hory, na ľavej strane bol lesík a na pravej bilbordy. V tom okamihu boli na ceste sami, pred nimi nebolo iného vozidla. V tom z ľavej strany zbadala bežiaceho psa, smerujúceho k stredovej čiare. Vykríkla na manžela“ Brzdi pes“. Naraz ho videli s manželom, manžel na to začal brzdiť. V krátkom okamihu prišiel náraz, spozorovala, ako po čelnom skle mihnúť sa nejakú šnúru, zrejme vodičko od toho psa, z manželovej strany sa vysypalo čelné sklo, manžel stočil riadenie vozidla do pravej strany a pokračovali až do zastavenia auta. Do čoho narazili v tom čase nemala potuchy. Po náraze manžel s vozidlom išiel mierne mimo vozovku za krajnicu a pravými kolesami išiel po štrku a blate, takže vozidlo riadne drkotalo, až po zastavenie vozidla. Počas celého deja vnímala toho bežiaceho psa po ceste, ako im beží pod kolesá. Po zastavení vozidla ihneď obaja vystúpili z vozidla a bežali spolu k osobe z pohľadu ich jazdy ležiacej na ľavej strane cesty. Vtedy zistila, že sa jedná o staršiu pani, ktorá mala šedivé vlasy, myslí si, že mala na sebe v hornej časti oblečené blede šedé oblečenie, na nohách asi čierne nohavice, už si to presne nepamätá. Manžel pani skúšal tep. Ona kričala, aby jej pomohli, aby ju zachránili, potom prišli požiarnici, dávali jej dýchanie, zastalo tam veľa áut, ktorých posádky potom pomáhali. Prvý prišli požiarnici, potom záchranná služba. Pamätá sa, že pred

nehodou išli medzi 80 až 90 km/h, v čase nehody určite netelefonovali, po celý čas, manžel a ona, sústredili na cestu. Po nehode na mieste ešte zistila, že za končiacimi zvodidlami bol chodník, kadiaľ domáci chodia cez cestu, hoc vyššie majú podchod. Na miesto nehody prišiel aj zať zrazenej pani, ktorý im povedal, že svoju svokru opakovane upozorňovali, že tadiaľ nemá chodiť cez cestu. K psovi uviedol, že bol problémový, že vedel aj potiahnuť a že ho aj bili. Po nehode so zaťom nebohej dvakrát telefonovali a on sa im ospravedlňoval, za to, čo sa stalo. Svedkyňa tiež uviedla, počas jazdy s manželom veľmi nekomunikovali, iba mu povedala, že je škoda, že nie je nikde sneh, na čo povedal, tak sa aspoň prejdeme. Manžel išiel rýchlosťou do 90 km/h. Dodržiaval rýchlosť, vtedy bolo aj veľa policajných hliadok po ceste. Po prejazde pravotočivej zákruty sa im otvorila panoráma, cesta bola úplne prázdna, nebolo žiadne vozidlo idúce oproti nim, ani pred nimi v ich smere. Na ľavej strane nejaký lesík, po pravej strane boli dva bilbordy. Podľa jej odhadu, to bol asi 70-80 metrový úsek. Potom registrovala toho psa. Že sa jednalo o zrážku s chodcom nevedela, po celý čas vnímala toho psa, ktorý vybehol z ľavej strany a prebiehal cestu. Ich vozidlo v tom čase bolo v pravom jazdnom pruhu. Z jej názoru manžel reagoval veľmi rýchlo, v tom momente začal brzdiť kvôli psovi, následne brzdil nadoraz, potom, ako išli pomimo vozovky, brzdu mierne uvoľnil. Išlo o malého psa, bol vtedy ufúľaný, teda presnú farbu nevie určiť, rasu nepozná a mal zelené vodítko. Psíka si už po nehode nevšímala, neregistrovala ho.“

Svedkyňa poškodená XXXXX k veci uviedla, že „je dcérou nebohej XXXXX, ktorá zahynula pri dopravnej nehode dňa XXXXX v XXXXX. S mamou a s manželom bývali v rodinnom dome v XXXXX, pričom mama bývala v samostatnej domácnosti, bola dôchodkyňou, ale stále pracovala. K samotnému dňu, resp. k dopravnej nehode nevie uviesť podrobnosti, nakoľko v tom čase ani ona, ani manžel neboli doma. O nehode sa dozvedela od polície, ktorá ich o tom prišla informovať, bolo to toho istého dňa XXXXX v čase asi pol hodiny po dopravnej nehode. Zároveň s policajtni prišla aj suseda XXXXX, ktorá im priniesla maminho psíka, ktorého mama bola v tom čase venčiť, zároveň suseda opoznala mamu na mieste dopravnej nehody. O okolnostiach, kedy a v akom stave mama odišla z domu venčiť psa nevie uviesť žiadne skutočnosti. Čo sa týka psa, jednalo sa o bieleho maltezáka, cca 8 kg. K požívaniu alkoholických nápojov matkou sa nevie vyjadriť, resp. si to nevie vysvetliť, ako uviedla, mama každý druhý deň chodila do práce, starala sa im o deti a ani ona, ani manžel nemajú o tom vedomosť, že by pravidelne požívala alkoholické nápoje. Či toho dňa niekto bol u mamy na návšteve alebo prečo to nevie uviesť. Matka pravidelne chodievala so psom do lesoparku Bôr v XXXXX. Psíka mala od malička, mal asi dva roky a dobre ju poslúchal. Nebol cvičený, ale základné povely ako zostaň, späť, alebo na privolanie reagoval, neboli s ním žiadne problémy čo sa týka jeho správania. Suseda priniesla psíka aj s touto vôdzkou, ktorá bola pripnutá na popruhoch, ktoré mal na sebe a tie popruhy boli výraznej oranžovej farby, psa našla zaseknutého vôdzkou o zvodidlá. V súvislosti s pohrebom mamy vznikli náklady vo výške 1.319,10 eur, ktoré si bude nárokovať z PZP vinníkovho vozidla.“

XXXXX k veci pred vznesením obvinenia uviedol, že „dňa XXXXX v doobedňajších hodinách spolu s priateľkou XXXXX išli na jeho motorovom vozidle zn. XXXXX na turistiku na XXXXX. Vyrazili z XXXXX približne o deviatej ráno. Vozidlo viedol on, priateľka sedela vedľa neho na mieste spolujazdca, ale počas jazdy sa venovala ich psovi, ktorého mala na nohách, čiže nevenovala sa vôbec jazde, resp. situácii na ceste. V XXXXX odbočil od XXXXX na smer XXXXX. Tu chce

povedať, že od tohto momentu sa mu zle šoférovalo, pretože cesta bola mokrá a od nej sa odrážalo slnko. Bolo pekne, slnečné počasie. Mal aj slnečné okuliare, ale veľmi to nepomáhalo. Šiel preto pomalšie, tak ako 70 až 80 km/h. Ako sa po rovnom úseku cesty, kde boli dobré rozhľadové pomery na cestu, blížili k ľavotočivej zákrute na horizonte v miernom stúpaní, približne asi vo vzdialenosti 200 metrov zbadal vo svojom jazdnom pruhu prechádzajúceho malého bieleho psa, ktorý išiel zľava doprava, vlastne k zvodidlám na pravej strane cesty, z jeho pohľadu. Vtedy drgol do priateľky so slovami „pozri“ a potom začal brzdiť. Ako spomaľoval, na ceste na pravej krajnici videl na ceste ležať nehybné telo človeka. Ako prechádzal popri ležiacom tele niekde v podvedomí registroval periférne stojace biele vozidlo XXXXX. Tento typ vozidla veľmi dobre pozná, nakoľko na ňom robil autoškolu. Viac k tomu vozidlu nevie povedať, teda ani nevedel, že bolo poškodené. Z vozidlom zastal na pravej krajnici na mieste niekde, kde začínali zvodidlá. Po zastavení, prvé, čo urobil, vzal telefón a chcel volať 112-ku. Ako však vystupoval z vozidla, na mieste už zastalo viacej áut a z jedného z nich bežala po ceste žena, ktorá mu podala jej telefón s vytočenou linkou 112, nakoľko vôbec nevedela, kde sa nachádzame. Teda informácie 112-ke podal on. S telefónom prišiel až k ležiacemu telu, vtedy zistil, že sa jedná o ženu, kde do telefónu popísal situáciu. Bolo treba lekárničku, tak sa z telefónom na uchu vybral späť k autu. Ako šiel k autu, v mieste, kde začínali zvodidlá stáli nejakí ľudia a držali toho bieleho psíka, ktorý bol veľmi vyľakaný. Držala ho za obojok jedna pani, ktorá bola pri ňom zohnutá a ešte si na ňom všimol, že mal na pri sebe vodítko, veľmi výraznej zelenej farby, či ho mal zapnuté na obojku nevie, ale bolo pri ňom. Farbu šnúry vie preto, lebo bola určite povytiahnutá z plastového tela vodítka. Myslí si, že ten pes bol maltezák. Na mieste sa už nachádzala nejaká žena, ktorá bola fyzioterapeutka a tá zisťovala u zranenej pulz, ktorý však nebol žiadny. Bol vo veľkom šoku. Potom na mieste počkal do príchodu záchranných zložiek. Priateľka so sedela celý čas v aute. V čase dopravnej nehody z jeho pohľadu bolo slnečné počasie, rozhľadové pomery boli dobré, nakoľko išlo o rovný úsek cesty, cesta bola určite mokrá a z jemu z jeho pohľadu znižovalo výhľad na cestu odrážajúce sa slnko od mokrej vozovky. Stret vozidla s chodkyňou nevidel, ani situáciu pred týmto momentom, ako už vyššie uviedol, prvé, čo začal vnímať, resp. čo videl, bol cez cestu prechádzajúci pes a na ľavej krajnici vtedy už stojace biele vozidlo XXXXX. Od momentu, kedy s vozidlom zastal po moment, kedy si všimli vystrašeného malého bieleho psa v mieste pri zvodidlách, mohol prejsť časový úsek, tak jednej minúty, nakoľko všetko sa zbehlo rýchlo a robil všetko behom, teda presun od jeho auta k zranenej a naspäť pre lekárničku, vzdialenosť bola asi tak maximálne 30 metrov.“

Zo znaleckého posudku č. XXXXX vypracovaného znalcami znalci XXXXX, doc. XXXXX, týkajúceho sa súdnej pitvy aleboj XXXXX vyplýva, že bezprostrednou príčinou smrti bolo zlyhanie centrálnej nervovej sústavy (mozgová smrť) pri úplnom traumatickom roztrhnutí mozgového kmeňa a zlomenine krčnej chrbtice, ktoré poranenia spolu s ďalšími smrteľnými poraneniami hrudníka (trhliny srdca) a brucha (trhliny pečene, zlomenina panvy) utrpela ako chodkyňa v stave ťažkého stupňa opitosti pri zrážke s osobným motorovým vozidlom dňa XXXXX Jej smrť je v priamej príčinnej a časovej súvislosti s poraneniami, ktoré utrpela v súvislosti s predmetnou dopravnou nehodou, pričom na tele neboli pri súdnej pitve zistené žiadne chorobné zmeny akútneho, či chronického charakteru, ktoré by boli v príčinnej súvislosti s jej smrťou. Po posúdení poranení na tele poškodenej je možné konštatovať, že táto sa v čase kolízneho stretu s motorovým vozidlom nachádzala v polohe stojacej, resp. kráčajúca, či potáčajúca sa po vozovke. Koncentrácia alkoholu v krvi aleboj

predstavovala 2,02 g/kg (promile), v moči: 1,67 g/kg, išlo o ťažký stupeň opitosti. V tomto stave je jedinec okrem iného prejavuje ťažkým útlmom psychických, sensorických (zmyslových) a motorických funkcií, dochádza k prejavom straty miestnej a časovej orientácie. Jedinec je popletený, zmätený, prejavujú sa poruchy rovnováhy a poruchy koordinácie pohybov s možnými pádmi, zakopnutiami, či nepredvídateľným smerom chôdze. Charakteristická je potácavá chôdza s rizikom náhleho vybočenia, či zmeny smeru a rýchlosti chôdze, prítomné sú spomalené reakcie na vonkajšie podnety, samotný si neuvedomuje nebezpečenstvo vyplývajúce pre chodca pri chôdzi po cestnej komunikácii. Toxikologické vyšetrenie na liečivá, drogy a iné psychotropné látky bolo negatívne.

Zo záverov znaleckého posudku č. XXXXX XXXXX znalec z odboru Doprava cestná vyplýva, že k stretu (zrážke) osobného motorového vozidla XXXXX s evidenčným číslom XXXXX s chodkyňou, došlo najpravdepodobnejšie na podklade zistených skutočností (zistené stopy na mieste dopravnej nehody) v priestore pravej krajnice (pravej v jeho smere jazdy), pričom rýchlosť vozidla XXXXX v čase pred a počas samotnej kolízie, mohla byť najmenej 67 – 71 km/h, až 92 km/h zaokrúhlene ako technicky predpokladateľná so strednou hodnotou v rozsahu 79 – 82 km/h zaokrúhlene. Za príčinu vzniku kolíznej situácie možno dôvodne označiť konanie poškodenej chodkyne XXXXX v kritickej dobe, tomuto jej konaniu však nemožno tiež bezvýhradne priradiť nevyhnutne potrebné znaky prekážky technicky náhlej.

Podľa znalca vodič XXXXX urobil v kritickej dobe podľa názoru znalca dve technicky kľúčové chyby, a to, že po spozorovaní psa sústredil všetku svoju pozornosť iba na neho bez toho, aby priestor a objekty v ňom vnímal a vyhodnotil komplexne. S tým súvisí to, že po spozorovaní psa vyhodnotil situáciu technicky nevhodným spôsobom. V rozsahu vzdialenosti, v ktorom vodič XXXXX spozoroval na vozovke psa (pričom mohol spozorovať tiež chodkyňu), by pri rýchlosti 90 km/h nedokázal s vozidlom spoľahlivo bezpečne zastaviť pred koridorom pohybu chodkyne (postačujúca dráha na zastavenie približne 67 metrov), kde výsledky tohto výpočtu dobre korešpondujú s experimentom, vykonaným znalcom na mieste dopravnej nehody. Dokázal by to však pri rýchlosti 80 km/h, za rovnakých podmienok by už bola postačujúcou na zastavenie dráha približne 55 metrov. Na druhej strane, ak by chodkyňa v kritickej dobe skutočne bežala (takto to uviedol vodič XXXXX) a ak by to technicky zvládla, v takom prípade by veľmi pravdepodobne dokázala opustiť obvyklý koridor pohybu vozidla XXXXX v pravom jazdnom pruhu skôr, než by sa brzdiace vozidlo XXXXX priblížilo k tomu koridoru, v ktorom poškodená chodkyňa mohla vozovku objektívne križovať. Nie je preto technicky možné a ani dôvodne tvrdiť, že by vodič XXXXX nemal k dispozícii žiadne možnosti na zabránenie vzniku nehody (kolízie s chodkyňou), resp. že ich nemal aspoň v takom rozsahu, aby mohla byť veľkosť prípadne vzniknutého následku, technicky čo najviac eliminovaná.

Druhou technicky kľúčovou chybou z jeho strany, bola zmena smeru jazdy, strhnutím riadenia na krajnicu, to totiž spravil nepochybne až v situácii, kedy už psa nejaký čas na vozovke videl a pozoroval (a teda, keď tiež poznal smer jeho pohybu). Technicky síce nemožno jednoznačným spôsobom zaručiť, že zachovaním pôvodného smeru jazdy z jeho strany, by k stretu s chodkyňou nedošlo. Avšak zmenou smeru jazdy v smere pohybu psa (a tým aj chodkyne), konal menovaný vodič spôsobom, ktorý riziko stretu neznižoval ale naopak iba zvyšoval, t. j. možnosť jeho vzniku takto iba poistoval. Z hľadiska možností zabránenia vzniku tejto nehody teda vyplýva, že poškodená chodkyňa nevyužila svoju základnú možnosť na zabránenie vzniku nehody, nevytvorením kolíznej situácie. Vodič XXXXX však svojim

konaním v kritickej dobe takisto nevyužil všetky možnosti, ktoré na prípadne zabránenie vzniku nehody mal, resp. ich svojim technicky, podľa názoru znalca nevhodným konaním zmaril (čo považuje za vec jeho nevhodných vodičských zvykov a návykov).

Dňa XXXXX bol vyšetrovateľovi PZ doručený Znalecký posudok č. XXXXX vypracovaný znalcom z odboru Doprava cestná doc. XXXXX, na základe žiadosti obvineného XXXXX. Zo záverov predmetného znaleckého posudku vyplýva, že vodič XXXXX jazdil na začiatku nehodového deja rýchlosťou približne 90 km/h, teda v medziach maximálnej dovolenej, rozpoznal psa prebiehajúceho cez vozovku v čase 4,5 s pred okamihom zrážky, čo predstavovalo vzdialenosť 107 metrov, chodkyňu prechádzajúcu cez vozovku za psom mal rozpoznať v okamihu, kedy sa nachádzala v strede protismerného jazdného pruhu, čo bolo vo vzdialenosti 57 metrov pred miestom zrážky, zodpovedajúcej času 2,5 s pred okamihom zrážky. Na chodkyňu mal reagovať vyhýbaním sa vpravo a tiež brzdením, čo možno považovať za včasné a opodstatnené, vyhýbaním poskytoval chodkyňi čas a priestor pre prípadné zabránenie dopravnej nehode zo strany chodkyne. Tým, že vodič vozidla XXXXX reagoval najskôr na podnet vyvolaný psom prebiehajúcim cez vozovku, sústredil tak svoju pozornosť na tento podnet. Výpočtom bolo preverené, že vodič by bol dopravnej nehode zabránil, ak v čase jeho skutočnej reakcie na pohyb chodkyne jazdil rýchlosťou do cca 76 km/h a na chodkyňu by reagoval intenzívnym brzdením. Chodkyňa by dopravnej nehode zabránila tým, ak by správne vyhodnotila okamžitú situáciu na vozovke, a to najmä rýchlosť a vzdialenosť prichádzajúceho vozidla XXXXX a s ohľadom na túto skutočnosť by neuskutočnila vstup do vozovky, ako to vykonala počas nehodového deja, ale až po prejdení vozidla XXXXX, teda bez nebezpečenstva voči sebe a ostatným účastníkom cestnej premávky.

Chodkyňa vstupovala do vozovky z ľavého okraja z pohľadu vodiča vozidla XXXXX, pričom pred chodkyňou sa pohyboval pes vo vzdialenosti 4,8 m, resp. 5,4 m (ak sa pohybovala s predpaženou rukou), v čase, kedy do vozovky vstupoval pes, chodkyňa nemala dostatočný prehľad o situácii na vozovke. Podľa znalca chodkyňa vstupom do vozovky vytvorila vodičovi také podmienky, že v okamihu, kedy vodič mohol rozpoznať prechádzajúcu chodkyňu cez vozovky, už nemal technickú možnosť zabrániť dopravnej nehode. Pohyb chodkyne cez vozovku nebol správny a svojim nesprávnym vstupom do vozovky vytvorila pre vodiča vozidla XXXXX kolíznu situáciu, ktorú vodič už nemohol odvrátiť. Technika jazdy vodiča XXXXX bola vyhodnotená ako správna. Znalec záverom konštatuje, že technickou príčinou predmetnej dopravnej nehody bol nesprávny vstup chodkyne do vozovky, v dôsledku ktorého došlo k vzniku kolíznej situácie, ktorú už vodič nemohol odvrátiť. Chodkyňa cez vozovku prechádzala takým spôsobom, ktorým vytvorila vodičovi XXXXX prekážku náhlu, nakoľko vodič ani správnou technikou jazdy nemohol dopravnej nehode zabrániť.

Vzhľadom na závery znaleckých posudkov, ktoré sú slúžia v predmetnom trestnom konaní ako dôkaz, vyšetrovateľ PZ pribral do konania Ústav súdneho inžinierstva Žilinskej univerzity v Žiline (ďalej len USI Žilina). Zo záverov Znaleckého posudku USI Žilina č. XXXXX vyplýva, že z technického hľadiska nie je možné vyhodnotiť dostatočne presne skutočnú rýchlosť vozidla XXXXX v čase pred a počas

nehodového deja, nakoľko vozidlo pred zrážkou nezanechalo brzdne stopy, preto sa v znaleckom posudku vychádza s východiskovej rýchlosti v rozpätí 90 až 108 km/h, ktoré sú hraničné a z technického hľadiska ich nie je možné jednoznačne vylúčiť. Rýchlosť vozidla XXXXX v čase stretu s chodkyňou bola v rozpätí 75 až 81 km/h. Znalci pri východiskovej rýchlosti vozidla XXXXX 90 km/h konštatujú, že technickou príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody bol nesprávny vstup chodkyne do vozovky, v dôsledku ktorého došlo k vzniku kolíznej situácie, ktorú už vodič nemohol odvrátiť. Chodkyňa cez vozovku prechádzala takým spôsobom, že vytvorila vodičovi XXXXX prekážku náhlu, kedy vodič ani správnou technikou jazdy nemohol dopravnej nehode zabrániť. Pri východiskovej rýchlosti vozidla XXXXX 108 km/h, by technickou príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody bol predovšetkým nesprávny vstup chodkyne do vozovky, v dôsledku ktorého došlo k vzniku kolíznej situácie a ktorú už vodič nemohol odvrátiť, pričom nie je možné jednoznačne vyhodnotiť, či je nesprávna technika jazdy vodiča ďalším prvkom technickej príčiny predmetnej dopravnej nehody.

Podľa § 149 ods. 1 Trestného zákona prečinu usmrtienia sa dopustí ten, kto inému z nedbanlivosti spôsobí smrť.

Podľa § 16 Trestného zákona je trestný čin je spáchaný z nedbanlivosti, ak páchatel'

a) vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí, alebo

b) nevedel, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, hoci o tom vzhľadom na okolnosti a na svoje osobné pomery vedieť mal a mohol.

Čo sa týka požiadaviek zákonodarcu umožňujúcich orgánu činnému v trestnom konaní dospieť k zákonnému záveru, že došlo k spáchaniu trestného činu, tieto sú pravidelne právnou teóriou a aplikačnou praxou delené do štyroch základných znakov skutkovej podstaty. Spomínanými štyrmi zákonnými znakmi skutkovej podstaty každého trestného činu uvádzaného v osobitnej časti Trestného zákona sú objekt (záujem chránený trestným právom), objektívna stránka (konanie, následok a príčinná súvislosť medzi nimi), subjekt (trestne zodpovedný páchatel') a subjektívna stránka (zavinenie). Absencia ktoréhokoľvek z týchto znakov, prípadne jeho časti (objektívna stránka) má za následok, že spáchaný skutok nie je možné posudzovať ako trestný čin. V predmetnej trestnej veci je pritom možné dospieť výlučne k tomuto záveru.

Objektom tohto trestného činu je ľudský život.

Z hľadiska subjektívnej stránky je tento trestný čin tzv. nedbanlivostným trestným činom. Páchatel' tohto trestného činu nemá teda úmysel iného usmrtiť. K skutočnosti, aby sa páchatel' dopustil tohto trestného činu, je potrebné, aby sa dopustil konania a k nemu zákonom predvídanému následku z nedbanlivosti. Preto je nevyhnutné, aby páchatel' mal a mohol nielen následok, ale tiež príčinný vzťah podľa svojich pomerov a okolností prípadu predvídať (k tomu porovnaj R 50/1968-II.).

Aj pri nevedomej nedbanlivosti sa na základe objektívnych a subjektívnych kritérií určuje, či páchatel' mal a mohol predvídať následok predpokladaný skutkovou podstatou trestného činu. Povinnosť a možnosť predvídať porušenie alebo ohrozenie záujmu chráneného Trestným zákonom musia byť pritom dané súčasne, aby bolo možné páchatel'ovi klásť za vinu zavinenie z nevedomej nedbanlivosti. Nedostatok jednej z týchto zložiek znamená, že čin je nezavinený (k tomu porovnaj R 6/1988).

V nadväznosti na vyššie uvedené zákonné ustanovenie v kontexte vykonaného dokazovania vyplýva, že obvinený sa mohol svojho konania dopustiť len vo forme tzv. nevedomej nedbalosti, pričom bolo potrebné ustáliť, či obvinený mal povinnosť a zároveň možnosť predvídať porušenie záujmu chránenému Trestným zákonom, teda záujem na ochrane ľudského života.

Podľa § 53 ods. 1, 3, 4 Zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke v znení neskorších predpisov, je chodec povinný pri prechádzaní cez cestu prednostne použiť priechod pre chodcov, nadchod alebo podchod. Mimo priechodu pre chodcov sa smie cez vozovku prechádzať len kolmo na jej os. Chodci smú prechádzať cez vozovku mimo priechodu pre chodcov, len ak s ohľadom na vzdialenosť a rýchlosť jazdy prichádzajúcich vozidiel nedonútia ich vodičov na zmenu smeru alebo rýchlosti jazdy. Pred vstupom na vozovku sa chodec musí presvedčiť, či tak môže urobiť bez nebezpečenstva, a len čo vstúpi na vozovku, nesmie sa tam bezdôvodne zdržiavať ani zastavovať. To platí na priechode pre chodcov i mimo neho.

V zmysle § 2 ods. 12 Tr. por. som vyhodnotila vyššie uvedené dôkazy, ako aj ostatné dôkazy obsiahnuté vo vyšetrovacom spise, jednotlivo i v ich súhrne, pričom som zistila, že zo znaleckého posudku č. 8/2022 ako posudku tzv. najvyššej právnej sily, ktorý je potvrdzovaný aj znaleckým posudkom č. 180/2022 ako aj zo znaleckého posudku č. 1/2022 vyplýva, že príčinou vzniku predmetnej dopravnej nehody bol z technického hľadiska nesprávny vstup poškodenej do vozovky, vzhľadom na rýchlosť a vzdialenosť vozidla XXXXX. Zároveň je zrejmé, že poškodená prechádzala cez vozovku mimo miesta na to vyhradeného, teda mimo priechodu pre chodcov, nadchodu alebo podchodu. Poškodená tiež bola preukázateľne v stave ťažkej opitosti. Vzhľadom k týmto skutočnostiam vytvorila poškodená kolíziu situáciu. Pričom sa tak stalo už v čase vtedy, keď obvinený, hoci uskutočňoval opatrenia na zabránenie zrážke, nedokázal odvrátiť stret jeho vozidla s poškodenou, a teda odvrátiť spôsobenie fatálneho následku. Obvinený v momente nehodového deja nemal možnosť predvídať, že môže dôjsť k skríženiu jeho smeru jazdy s chodkyňou, a tým k spôsobeniu jej smrti. Na základe týchto skutočností je možné jednoznačne záverovať, že k usmrteniu chodkyne nedošlo konaním vodiča XXXXX. Teda obvinený nenaplnil svojím konaním subjektívnu stránku trestného činu, a teda skutok, ktorý sa stal, a tento teda nie je trestným činom.

Podľa § 215 ods. 1 písm. b/ Tr. por. prokurátor zastaví trestné stíhanie, ak nie je tento skutok trestným činom a nie je dôvod na postúpenie veci.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti a zistené závery, ktoré vyplynuli z vykonaného dokazovania, som potom dospela k jednoznačnému záveru, že nebola naplnená skutková podstata preverovaného trestného činu, teda konanie obvineného nie je možné hodnotiť ako protiprávne, a preto bolo potrebné rozhodnúť

tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozhodnutia, teda trestne stíhanie proti obvineným zastaviť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť, ktorú možno podať orgánu, ktorý rozhodnutie vydal, do troch pracovných dní od oznámenia uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok. (§ 185 a nasl. Tr. por.)

JUDr. Katarína Kocianová
prokurátorka